

Obraćanje visokog predstavnika Christian Schwarz-Schillinga Stalnom vijeću OSCE-a

Novo partnerstvo u izbornoj godini

Dame i gospodo,

Kao što vam je poznato, politički direktori Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira su upravo završili svoj prvi sastanak ove godine ovdje u Beču; ovo je također bio prvi sastanak političkih direktora kojim sam ja predsjedavao u svojstvu visokog predstavnika. Sutra ću podnijeti izvještaj Komitetu za politiku i sigurnost Evropske unije u Briselu. Smatram da je potpuno prikladno da ja danas imam priliku da se obratim Stalnom vijeću OSCE-a. OSCE je ključni akter zajedničkih aktivnosti međunarodne zajednice u pružanju pomoći Bosni i Hercegovini na njenom dugom putu ka demokraciji, prosperitetu i integraciji u Euroatlantske strukture – aktivnosti u sklopu kojih je moj Ured zadužen za koordinaciju. Odista bih želio detaljnije govoriti o načinima na koje OHR/EUSR i OSCE mogu dalje poboljšati obim i efikasnost svoje saradnje. To je nešto što iskreno mogu promovirati zbog toga što posebno cijenim posao koji je OSCE obavio u Bosni i Hercegovini kao i snagu te organizacije u pogledu pitanja koja su u središtu njenih aktivnosti, te mrežu na terenu koja joj stoji na raspolaganju. U godinama kada sam bio medijator za Bosnu i Hercegovinu i kada sam putovao od grada do grada i od sela do sela, tražio sam i redovno dobijao pomoć osoblja OSCE-a na terenu. To sam cijenio tada, a cijenim i sada. Smatram da posjedujemo i kapacitet i volju da dobro radimo zajedno.

Također smatram da imamo zlatnu priliku u toku narednih

dvanaest mjeseci da, zajedno sa našim partnerima u Bosni i Hercegovini, osiguramo glavni dobitak u ekonomskoj i političkoj tranziciji zemlje. Ovo će biti ključna godina – imamo izbore u oktobru i proces stabilizacije i pridruživanja koji je već u toku. Ulazimo u potpuno drugačiju teritoriju i, između ostalog, Bosna i Hercegovina mora u predstojećoj godini pokazati da je prešla iz faze rješavanja postkonfliktnih problema u fazu institucionalnog, socijalnog, političkog i ekonomskog razvoja koja će je učiniti pouzdanim i suverenim partnerom u Euroatlantskim strukturama.

Odlučan sam da osiguram da ne propustimo ovu priliku.

Danas želim govoriti o tome kako OSCE i OHR i EUSR mogu zajedno efikasnije djelovati u Bosni i Hercegovini putem maksimalnog iskorištenja svojih snaga. Naš zajednički cilj je pomoći Bosni i Hercegovini da se čvrsto kreće, i kad god je to moguće bržim korakom, putem kojim sada ide.

Dozvolite mi da počnem sa sagledavanjem sveobuhvatne strategije. Kako postićemo naš zajednički cilj?

Uloga OHR-a

Politička i administrativna strategija za postepeno ukidanje OHR-a se sada kreće ka planiranom završetku. Prije četiri godine ova organizacija je imala više od 800 zaposlenih. Danas taj broj iznosi nešto preko 300. Prije četiri godine na korištenje bonskih ovlasti se još uvijek generalno gledalo kao na sastavni i neophodni elemenat napora da se politički sistem u BiH učini funkcionalnim. To nedvojbeno više nije slučaj.

Ja sam jasno stavio do znanja da *ću* bez oklijevanja koristiti bonske ovlasti ukoliko to bude neophodno za održavanje mira i stabilnosti ili unapređenje saradnje Bosne i Hercegovine sa Tribunalom u Hagu.

Isto tako sam jasno stavio do znanja da *neću* koristiti bonske ovlasti za bilo što drugo.

Dozvolite mi da iskoristim ovu priliku da ponovim tu opredijeljenost. Prošla su vremena kada je OHR korištenjem bonskih ovlasti ili jednostavnom prijetnjom da će ih iskoristiti u velikoj mjeri intervenirao u političkom procesu u BiH.

Ovo je užasnulo neke ljude u međunarodnoj zajednici ali također i u političkom establišmentu BiH.

Promjene su često izazovne.

A mi ulazimo u izazovna vremena.

Ulazimo u eru u kojoj međunarodna zajednica općenito, i OHR posebno, neće intervenirati da popravi stvari ako bh. političari pogriješe.

Postoje dva moguća odgovora na to.

- Politički lideri u BiH mogu načiniti greške i onda okriviti međunarodnu zajednicu da ništa ne poduzima da bi umanjila posljedice tih grešaka.
- Ili mogu savjesnije raditi kako bi izbjegli greške.

Druga opcija je ona koju su političari u drugim zemljama obavezni odabrati. Isti princip se sada primjenjuje u Bosni i Hercegovini.

Izbori u oktobru 2006. godine

Oktobarski izbori su razlog zašto je apsolutno prikladno – i zaista apsolutno bitno – da ova promjena u stajalištu međunarodne zajednice kulminira u izbornoj godini.

Izbori u 2006. godini će biti prvi izbori nakon rata u kojima će izabrana lica snositi puni teret odgovornosti za budućnost ove zemlje.

Međunarodna zajednica u BiH neće obezbijediti mehanizam zaštite.

Izorno tijelo više neće imati opciju da kalkuliše kao npr. ovaj kandidat mi je poznat, putem TV-a ili možda lično; nemam potpuno povjerenje u integritet ili kompetencije tog kandidata, ali mi se dopada stil i ako dođe do bilo kakve zloupotrebe položaja, pa, stranci će se pobrinuti da se šteta ograniči.

Od sada stranci neće više igrati ovu ulogu.

Stoga će predstojeći izbori biti odlučujući. Njihov rezultat će odrediti uspjeh ili neuspjeh tranzicije Bosne i Hercegovine prema tržišnoj ekonomiji i konačnog napora prema evro-atlantskim integracijama, odnosno krajnjeg cilja članstva u EU i NATO-u.

Ako se izbori svedu na međusobno optuživanje – etiketiranje i sitna rivalstva – onda se ništa od ovih dobrih stvari koje su nadomak ruke neće dogoditi.

U demokraciji imate lidere kakve zaslužujete, a u 2006. godini građani BiH će izabrati lidere kakve zaslužuju i živjet će sa tim posljedicama u naredne četiri godine.

Da li ovo znači da međunarodna zajednica odustaje od Bosne i Hercegovine, da pere ruke, i jednostavno ostavlja zemlju da se sama snalazi?

Apsolutno ne.

Ovo znači da će građani Bosne i Hercegovine, uz puno povjerenje ostatka međunarodne zajednice, realizirati svoje demokratsko pravo.

Potrebno je da naglasim da održavanje izbora samo po sebi ne znači realizaciju ovog demokratskog prava. Odlučujući faktor će biti *kvalitet* izborne debate.

Ovi izbori se moraju baviti *pitanjima*.

U slučaju da ovo nekome zvuči kao otrcana fraza, dozvolite da

naglasim da postoje načini da se *uredi* da se izbori bave pitanjima, i mi predlažemo da radimo u tijesnoj vezi sa OSCE-om i drugim organizacijama kako bismo osigurali da se ovi načini u potpunosti iskoriste.

Ekonomska tranzicija

Ja sam sačinio politički i operativni scenario u kojem će doći do radikalne promjene uloge OHR-a, prije nego se ova organizacija u potpunosti ugasi. To ne znači da ću ja biti manje aktivan od mojih prethodnika. Ja ne smatram da je moja uloga da u BiH prvenstveno *zaključim* posao koji je urađen u toku protekle decenije. Ja ću biti aktivan, ali na drugačiji način od mojih prethodnika.

Sada kada je otpočeo proces stabilizacije i pridruživanja, sveukupna politička i ekonomska orijentacije BiH je prema tržišnim strukturama i regulatornim sistemima Evropske unije. U tom kontekstu, Ured specijalnog predstavnika EU će promovirati sveukupnu koordinaciju zemalja iz porodice EU u BiH, što će, pored posebnih operativnih područja koja pokrivaju EUFOR i EUPM, značiti i praćenje širokog dijapazona političkih pitanja koja se odnose na bržu i efikasniju ekonomsku tranziciju.

Ekonomska tranzicija u BiH do sada je bila neujednačena. Privatizacija je, na primjer, opterećena nekompetentnošću administracije (ili *nedostatakom* odgovarajuće kompetentnosti administracije), nedostatkom transparentnosti, i u nekim slučajevima otvorenim kriminalom. Druga područja su bila isto tako razočaravajuća (mada bi trebao jasno reći da BiH u ovom pogledu na mnogo načina nije bila ništa gora, nego naprotiv, u nekim slučajevima *bolja*, od njenih susjeda).

Međutim, sveukupni trend je izuzetno pozitivan. U posljednje četiri godine, ekonomski rast je bio značajan i održiv, valuta čvrsta, inflacija niska a investicije su porasle.

Ono što moramo uraditi sada, i što ne mogu dovoljno naglasiti,

jeste dovesti do toga da građani uživaju koristi ovih velikih postignuća. Građani BiH su do sada imali malo vidljive koristi od ekonomskih reformi koje smo ih stalno ubjeđivali da treba da prihvate.

Mi smo sudionici utrke: siromaštvo i nezaposlenost protiv političke stabilnosti.

Ovo je nešto što itekako razumijem. Ja sam postao punoljetan kada se Njemačka još borila sa turobnim i gorkim posljedicama Drugog svjetskog rata. Godine 1950. otpočeo sam porodični biznis, upravo u trenutku kada se taj užasni period transformirao u sasvim drugačiju epohu koju je karakterizirao brz ekonomski oporavak.

Bilo je vremena kada smo mnogo radili a slabo vidjeli rezultate toga rada, osim u daljem siromaštvu i teškoćama, a onda – promjena je bila dramatična – došla su vremena kada smo radili mnogo i vidjeli, nakon svakog novog mjeseca, rezultate našeg rada, poboljšanja svakodnevnog života, bolji transport, bolje grijanje u školama i na radnim mjestima u zimskim mjesecima, bolje stambene kapacitete, bolje medicinske usluge.

Znači, to se *može* uraditi.

I *može* se uraditi i u Bosni i Hercegovini. Ja sam potpuno uvjeren u to – a moja vjera se zasniva na trezvenoj procjeni nekoga ko je decenijama bio na čelu privatne kompanije. Mogao sam izmiriti režijske troškove, isplaćivati plate uposlenicima i proširiti djelokrug rada kompanije i uvećati dobit. Ja znam šta je firmama potrebno da bi bile uspješne i vjerujem da firme u BiH, nakon godina bolnih strukturalnih reformi, sada imaju poslovno okruženje u kojem se mogu takmičiti i prosperirati.

Ja ću stoga preuzeti vodeću ulogu u privlačenju investicija u BiH.

Dobra uprava

Mi smo svi svjesni poražavajućeg efekta koji je birokratska hidra imala na poslovanje u BiH, a OSCE je igrao važnu ulogu u rješavanju problema neefikasnosti vlasti, posebno na općinskom nivou. (Iako, ponovo treba da naglasim, ovo nije problem koji se unutar ovoga regiona isključivo odnosi na BiH).

Funkcionalna i racionalna vlast je *sine qua non* stabilnosti – ogromna birokracija se mora zauzdati; koncept pružanja usluga i odgovornost mora se ubrizgati u državnu službu na svim nivoima, od općina pa sve do Vijeća ministara.

Ovo nije samo političko pitanje, zbog toga što utiče i na poslovno okruženje kao i na kolektivno stanje svijesti. Građani moraju vjerovati da njihova zemlja funkcionira. U brojnim oblastima stvari u BiH dobro funkcioniraju, zapravo funkcioniraju bolje nego što misle mnogi koji žive van BiH. Na primjer, elektronski sistem za izdavanja dokumenata kao što su pasoši, vize i lične karte je vrlo savremen, efikasniji i sigurniji od mnogih sličnih sistema kojima se služe neke zemlje članice Evropske unije. (To nam pruža jake argumente u korist BiH kada lobiramo kod Vlada i država da uvedu mjere putem kojih će se bar nekim kategorijama bh. građana omogućiti lakše dobijanje viza za putovanje u inostranstvo). Uspješno uvođenje PDV-a početkom ove godine, administrativni poduhvat koji je bio izazov i za zemlje s daleko boljim resursima, iznenadilo je one koji su predviđali da je taj zadatak osuđen na neuspjeh. Ovo su bila samo dva primjera.

Međutim, institucionalno «tkivo» zemlje, koje podrazumijeva sve od političkog života do sistema obrazovanja, mora biti poboljšano. To će imati direktan uticaj na uspjeh političkih i ekonomskih reformi. Ovdje bih želio naglasiti ključnu ulogu OSCE-a i njegovih aktivnosti vezanih za propisno rukovođenje u organima vlasti, zaštitu ljudskih prava i reformu pravosuđa, u pružanju pomoći Bosni i Hercegovini da ostvari napredak na putu ka Evropskom partnerstvu.

Pored svojih zadataka u pogledu regionalne vojne stabilizacije

predviđenih Dejtonom u okviru kojih se pruža pomoć ličnom predstavniku predsjedavajućeg Misije, Misija OSCE-a ima važnu ulogu u Komisiji za reformu odbrane. Ministar odbrane je predložio formiranje Grupe za koordiniranje reforme odbrane i izrazio svoju želju da se vrlo značajan odnos koji je uspostavljen između OSCE-a i Ministarstva održi i u budućnosti. Podržavamo stalni angažman Misije na ovim zadacima, kao i njene druge zadatke u ovoj oblasti, uključujući i pomoć u uništavanju viška municije, ručnog i lakog naoružanja, kao i pomoć koju pružaju organima vlasti Bosne i Hercegovine u ispunjavanju njihovih političkih i vojnih obaveza prema OSCE-u.

OHR/EUSR i OSCE: Novo partnerstvo

U oblastima generalne politike OHR može ostvariti napredak samo uz podršku cijele međunarodne zajednice, a u pojedinim oblastima samo uz konkretnu podršku OSCE-a.

Stoga predlažem da uspostavimo Radnu grupu za aktivnosti OHR-a i OSCE-a, koja će vršiti kontinuirano i produktivno koordiniranje naših međusobno direktno povezanih aktivnosti, na primjer u oblastima kao što su obrazovanje, ljudskih prava, reforma pravosuđa i izbori. Viši zamjenik visokog predstavnika, Peter Bas-Backer je već uspostavio prve kontakte u vezi s ovim pitanjem i spreman je preuzeti zadatak kopredsjedavanja ovom Radnom grupom.

Obrazovanje

Obrazovanje je oblast u kojoj s OSCE-om ostvarujemo izuzetno blisku saradnju. Nakon usvajanja Strategije za reformu obrazovanja u novembru 2002. godine, zahvaljujući naporima koje je uspješno koordinirao OSCE, ostvaren je značajan napredak. Međutim, nedavno je došlo do zastoja. Zapravo utvrđeni prioriteti u oblasti obrazovanja za 2005. godinu su morali biti reklasificirani kao prioriteti u oblasti

obrazovanja za 2006. godinu.

Dugotrajna etnička podjela u okviru obrazovnog sistema u BiH, uz nepostojanje efikasnog koordinacijskog mehanizma na ministarskom nivou u okviru svih organa vlasti, kao i činjenica da lokalni organi vlasti ne preuzimaju odgovornosti odnosno čak ne pokazuju interes za provođenje reforme obrazovanja zahtijeva snažni angažman međunarodne zajednice u ovoj oblasti. Angažman koji bi bio i jači od angažmana koji bismo mi u OHR smatrali idealnim. No, kratoročni i dugoročni prioriteti u reformi obrazovanja, kao i postprijemni uslovi Vijeća Evrope te uslovi za Evropsko partnerstvo, moraju se ispuniti. Ovi prioriteti obuhvataju Zakon o visokom obrazovanju, uspostavu Agencije za obrazovanje na državnom nivou i provođenje postojećih zakona o obrazovanju.

U cilju prevazilaženja prepreka, međunarodna zajednica će morati taktički intervenisati te istovremeno nastojati da stimulira svoje bh. partnere da zauzimu samoodrživiji i proaktivniji pristup. Ovo je pitanje na kojem OSCE i OHR moraju nastaviti svoju saradnju.

Jačanje civilnog društva

U okviru svog Programa demokratizacije, OSCE direktno sarađuje s pojedincima i grupama građana kako bi omogućio njihovu interakciju i saradnju s organima vlasti. Ova podrška se prije svega fokusira na inicijative s terena s ciljem povećanja broja građana koji mogu uspostaviti partnerski odnos s predstavnicima organa vlasti za dobrobit sredine iz koje dolaze. Glavni korisnici su predstavnici civilnog društva u mjestima gdje je civilno društvo dosta nerazvijeno u smislu njegove sposobnosti da se mobilizira oko nekih problema i pitanja i ostvari interakciju s lokalnim organima vlasti.

OHR se bavi problemima civilnog društva na drugom nivou i na drugačiji način. Na primjer, OHR snažno podržava usvajanje nacрта Sporazuma o saradnji između Vijeća ministara BiH i

nevladinog sektora, kojim se pruža okvir za direktnu i pojačanu saradnju između ova dva faktora na svim nivoima vlasti. Ovim Sporazumom se naročito podržava opredjeljenje Vijeća ministara BiH usmjereno ka jačanju uloge ove institucije u promoviranju dobrovoljnih i socijalnih aktivnosti u svim oblastima javnog života.

OHR namjerava pružiti aktivnu podršku civilnom društvu u nastojanjima ovog sektora da osigura povoljniji regulatorni okvir i zakone o nevladinom sektoru na državnom i entitetskom nivou. Ovo se, na primjer, odnosi na zakone kojima se reguliraju dobrotvorne donacije javnih preduzeća i na različite porezne zakone kojima se definira finansijsko poslovanje nevladinih organizacija.

Bolja koordinacija pristupa OHR-a, koji djeluje od viših prema nižim nivoima vlasti, i pristupa OSCE-a, koji djeluje od nižih ka višim nivoima, u nevladinom sektoru, a posebno u smislu uzajamnog pružanja raspoložive ekspertize i resursa, bi mogla značajno doprinijeti razvoju informiranog, aktivnog i angažiranog civilnog društva u BiH.

Ljudska prava

Oblast ljudskih prava je oblast u kojoj sam aktivno djelovao kao medijator i u kojoj ću nastaviti pažljivo pratiti dalji razvoj situacije. Program OSCE-a pod nazivom «Pristup pravima», u okviru kojeg se prati poštivanje prava povratnika na različite oblike socijalne zaštite, je osnovni element u pružanju kontinuirane podrške svim osobama koje su se vratile u svoje prijeratne domove. Rad na terenu OSCE-a u ovoj oblasti ima suštinski značaj.

Na malo više centraliziranom nivou želio bih raditi u tijesnoj saradnji sa OSCE-om na utvrđivanju sistemskog pristupa implementaciji odluka Doma za ljudska prava. Prisjetimo se da je Dom za ljudska prava osnovan po Aneksu VI Daytonskog mirovnog sporazuma i da je donosio odluke u predmetima

nestalih lica, kojima se nalagalo organima vlasti da sarađuju u potpunosti i utvrđuju činjenice o sudbinama ovih ljudi. Veliki broj odluka Doma za ljudska prava je još neizvršen, što produžava patnje porodica na koje se odluke odnose, i što je isto tako značajno, u svakom slučaju predstavljaju kršenje ljudskih prava od strane relevantnih organa. To je neprihvatljivo. Mi moramo posvetiti pažnju ovom problemu.

U tom smislu želim skrenuti pažnju na efikasnu podršku koju OSCE pruža Uredu ombudsmana BiH – još jedne domaće institucije koja se bavi specifičnim historijskim i kulturnim izazovima sa kojima se suočava društvo u BiH i to radi u kontekstu evropskih standarda ljudskih prava.

Reforma pravosuđa

Misija OSCE-a u Bosni i Hercegovini, zajedno sa misijama OSCE-a u Hrvatskoj i Srbiji i Crnoj Gori, nastoji podstaći dijalog i saradnju između tri zemlje u osjetljivoj oblasti procesuiranja ratnih zločina u domaćim institucijama. Moramo jačati i podržavati regionalnu saradnju između tužilaštava. Ta saradnja se mora unapređivati i na praktičnom i na političkom nivou. Na nivou sudaca i tužilaca pomaci su već načinjeni. Neka osjetljiva pitanja, kao što je prenos postupaka ili ekstradicija treba da se rješavaju na političkom nivou. Zbog toga je uključenost i uloga OSCE-a još od centralnog značaja, iako je dugoročni cilj, naravno, predati punu odgovornost za ovaj proces u ruke organa tri zemlje. OHR je spreman pružiti pomoć OSCE-u u ovim nastojanjima, ukoliko takva pomoć bude potrebna.

OSCE ima i veoma važan mandat za praćenje suđenja u BiH. Čim je stupio na snagu novi Zakon o krivičnom postupku, OSCE je počeo procjenjivati načine na koji sudovi u cijeloj zemlji poštuju Zakon i, što je jednako važno, poštuju evropske standarde o ljudskim pravima. Odgovornost za praćenje predmeta koji su proslijeđeni BiH od strane Međunarodnog krivičnog tribunala u Hagu svjedoči o tome kako je OSCE svoj

posao uradio dobro i temeljito. OHR ima znatno uži mandat u oblasti praćenja suđenja, koji se realizira putem dva posmatrača koja su uglavnom usredsređena na slučajeve javne korupcije. Mi se redovno sastajemo i razgovaramo o novim trendovima, naglašavamo probleme i utvrđujemo strategije i iznalazimo rješenja. OSCE i OHR su članovi radne grupe koju je osnovalo Ministarstvo pravde BiH i zadužilo da predloži amandmane na zakone iz oblasti krivičnog prava. Snažno vođstvo Ministarstva osigurava da OSCE i OHR imaju ulogu pomagača u ovim naporima.

Predizborna kampanja/mobilizacija birača

Mi treba da uspostavimo tijesnu saradnju prije održavanja izbora u smislu poboljšanja *kvalitete* debate. «Evropa» je postala mantra. Svako je za Evropu; niko nije *protiv*! Ali, da li izborna tijelo zaista shvata *sve reperkusije* evro-atlantske integracije? Šta će ona zahtijevati od političara koji su tako oduševljeno podržavaju taj proces? Da li su u stanju ispuniti zahtjeve? OHR/EUSR nema terenske strukture da npr. organizira okrugle stolove o evro-atlantskoj integraciji, ali OSCE ima.

Izborna kampanja mora biti zasnovana na pitanjima od kojih se živi – ekonomskom razvoju, obrazovanju, zdravstvenoj zaštiti i socijalnoj zaštiti. OSCE je direktno uključen u podizanje standarda demokratske debate, ali ovo je područje gdje OHR/EUSR, korištenjem kapaciteta kao što su kapaciteti za javnu podršku koje imamo, može raditi zajedno sa vama na efikasan i komplementaran način. Sa 26 godina parlamentarnog iskustva, ja sam spreman da se u narednim mjesecima stavim na raspolaganje terenskih ureda OSCE-a u BiH i učestvujem u javnim raspravama sa biračima o značaju ovih izbora.

Regionalna dimenzija

Isko kao što je ekonomska stabilnost nemoguća bez ekonomskog razvoja, tako se ni progres ne može održavati unutar BiH bez odgovarajućeg progressa u ključnim strateškim pitanjima u

susjednim zemljama. Tu OSCE sa svojim opsežnom regionalnom mrežom dolazi do pravog izražaja. Dana 31. januara 2005. godine, Hrvatska, Srbija i Crna Gora i BiH potpisale su trilateralnu deklaraciju o regionalnom povratku. U decembru 2005. Hrvatska vlada i OSCE u Hrvatskoj pokrenuli su medijsku kampanju u cilju unapređenja procesa povratka, koji treba da se okonča do kraja 2006. godine.

Ipak, izbjeglice spske nacionalnosti iz Hrvatske i dalje se suočavaju sa problemima i preprekama u naporima da se vrate svojim domovima. Deset godina nakon završetka rata, Srbi koji su bili nosioci stanarskog prava u Hrvatskoj prije 1991. godine još uvijek ne mogu vratiti stanove jer su isti u međuvremenu privatizirani. Tek 2005. godine, Hrvatska vlada je odlučila da izvrši naknadu u obliku novih stanova koji tek treba da se izgrade.

Moram naglasiti da sam dobro svjestan činjenice da je Hrvatska vlada uložila napore da riješi ovo pitanje. Međutim, ipak ostaje činjenica da sveobuhvatno rješenje još nije pronađeno.

Istovremeno postoji i ispražnjena imovina koja pripada licima srpske nacionalnosti gdje hrvatske vlasti ne mogu utvrditi ko je vlasnik ali nisu voljne da o tome razmjenjuju informacije sa nadležnim institucijama u BiH ili SiCG. U BiH, posebno u RS, razmjenjena imovina je veliko pitanje. Često se dešava da Srbi iz Hrvatske, koji su razmijenili svoju imovinu u Hrvatskoj za imovinu u RS koja je u vlasništvu Hrvata završe bez i jedne i druge, dok druga strana zadržava obje, i imovinu u Hrvatskoj i imovinu u BiH.

OHR će pružati punu podršku naporima OSCE-a, kao i UNHCR-a i Evropske komisije, u rješavanju ovih pitanja. U tom pogledu se svi uzdamo u predloženi sastanak na ministarskom nivou, koji je najavljen za 31. mart u Sarajevu.

Terenska mreža

OHR i većina ostalih međunarodnih organizacija više nemaju

veliku terensku mrežu u BiH, ali OSCE ima. Po tome je ova organizacija jedinstvena i prijeko potrebna. Mi smo spremni da se oslanjamo na vaše dobre usluge. Znam iz ličnog iskustva da to mogu uraditi sa punim povjerenjem. Vjerujem da postoji jasna sinergija između OHR/EUSR-a s jedne strane i OSCE-a s druge. Istovremeno postoji i snažna zajednička želja da se krene naprijed sa partnerima u BiH u slijedeću fazu oporavka – puna evro-atlantska integracija zemlje kao prosperitetne demokracije. Mi možemo pomoći da do toga dođe ako budemo efikasno radili zajedno, i to je što predlažem da i uradimo.

Hvala